

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 547/2015 ଏବଂ 345/2016

(ଭବାନୀପାଟଣାର ଏସ୍ ଡି ଜେ ଏମ୍ ଜ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଟି (ଜିଆର୍) ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 622/2012 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱନାଥପୁର ଥାନା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 14/2012ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ସି ଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 8/31/2013(ଦୌରା)ରେ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ପି. ନାୟକ, ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ଭବାନୀପାଟଣାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ସାମୁହିକ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 374 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ)।

ଘନ ମାଝୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 547/2015 ରେ) ଆବେଦନକାରୀମାନେ

-ବିନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ଉତ୍ତରଦାତା

ଘନ ମାଝୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 345/2016 ରେ) ଆବେଦନକାରୀମାନେ

-ବିନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ଉତ୍ତରଦାତା

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. କେ. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. ଏନ୍. ଦାସ, ଏ ଏସ୍ ସି

ପୀଠାସୀନ :

ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି. ଦାଶ
ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି. ଶତପଥୀ

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ: 13.11.2023

ରାୟ ତାରିଖ: 08.01.2024

ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ସେହି ସମାନ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନ, ସିଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 8/31/2013 (ଦୌରା) ରେ ଭବାନୀପାଟଣାର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 30.09.2015 ର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ରାୟକୁ ବିରୋଧ କରି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇପିସି ର ଧାରା 302/201/34 ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ସହିତ ଟଙ୍କା 30,000/- ର ଜୋରିମାନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ, ଆଇପିସି ର ଧାରା 302/34 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆହୁରି ଛଅ ମାସ ପାଇଁ କଠୋର କାରାଗାର (ଆର୍ ଆଇ) ଏବଂ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ କଠୋର କାରାଗାର ଭୋଗିବା ସହିତ ଟଙ୍କା 10,000/- ର ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ, ଆଇପିସିର ଧାରା 201/34 ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଛଅ ମାସ କଠୋର କାରାବାସ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଭାବେ ଚାଲିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣ :

2. ପ୍ରାୟ ୧୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜାଦୁବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରି କୌଣସି ରୋଗ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବ୍ରହ୍ମଚା ମାଝୀ (A-2 ର ପିତା) ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ବନ୍ଦର ମାଝୀ (ଏହା ପରେ "ମୃତକ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରି, ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ମୃତକଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ଝଗଡ଼ା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ A-1 ର ପିତା, ଅମିତି ମାଝୀ ଘଟଣା ତାରିଖର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ମାସ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ରୋଗ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଜାଦୁବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଏଭଳି ଧମକ ଯୋଗୁଁ ମୃତକ ଗାଁ ଛାଡ଼ି, କୁରୁଗୁଡ଼ାରେ ତାଙ୍କ ଭିଶୋଇଙ୍କ ଘରେ ରହୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ 09.08.2012 ରେ A-1 ଏବଂ A-4 ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଗ୍ରାମ ସଭାରେ ଯୋଗଦେଇ ମାମଲାକୁ ସାଲିସ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୃତକ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିନଥିଲେ । ବୈଠକ ପୂର୍ବରୁ, A-3 ତାଙ୍କୁ କୁରୁଗୁଡ଼ାରୁ ଗାଁକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, 11.08.2012 ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7ଟା ସମୟରେ ଚିତ୍ରା ମାଝୀଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ କେତେକ ଉଚ୍ଚ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ମୃତକ ଜାଦୁବିଦ୍ୟା କରି ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ବୈଠକରେ ମୃତକ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ମଞ୍ଜୁ ମାଝୀ (ପି ତତ୍ତ୍ୱ 9) ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଫଗୁନ୍ ମାଝୀ (ପି ତତ୍ତ୍ୱ 10) ଏବଂ ଜଣେ ଭସାନୀ ଭୁକି ମାଝୀ (ପି ତତ୍ତ୍ୱ 15) ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଡ଼ିଙ୍ଗି ମାଝୀ (ପି ତତ୍ତ୍ୱ 14) ଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ

ବୈଠକ ଚାଲିଥିଲା, A-3 ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ମୃତକଙ୍କୁ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ଯିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ହଠାତ୍, ଜଣେ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଚିତ୍ରା ମାଝୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିଠିରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ଓ ଗୋଇଠା ମାରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୃତ ଜଣକ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ, A-3 ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୃତକଙ୍କ ପଢ଼ୀଙ୍କୁ (ପିତୃବ୍ୟୁତ) ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ନଚେତ୍ ତାଙ୍କୁ ମାରିଦିଆଯିବ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଭୟରେ, ମୃତକଙ୍କ ପଢ଼ୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ବାହାରି ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଲୁଚି ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରଦିନ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୃତକ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିନଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ପଢ଼ୀ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ ଏବଂ ଗ୍ରାମରକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ଜଣାଇଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଗ୍ରାମରକ୍ଷୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭିଣୋଇ ଫଗୁନ୍ ମାଝୀ ମୃତକଙ୍କ ପଢ଼ୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ କେହି ଜଣକୁ ଗ୍ରାମ ଶ୍ଳାଣନରେ ପୋତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ସୂଚନା ଆଧାରରେ, ମୃତକଙ୍କ ପଢ଼ୀ 13.08.2012 ରେ ଅପରାହ୍ଣ ପ୍ରାୟ 12.30ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ବିଶ୍ଵନାଥପୁର ପିଏସ୍ ର ଆଇ ଆଇ ସି କ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 13 ଅଧୀନରେ ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଲେଖାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବିଶ୍ଵନାଥପୁର ପିଏସ୍ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 14/2012 ର ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ଦ୍ଵାର ଖୋଲିଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆଇ ଆଇ ସି, ବିଶ୍ଵନାଥପୁର, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19-ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ବୁରୁଡ଼ା ଦ୍ଵାରା ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କୁ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ, ମୃତଦେହ (ଗଣ୍ଡି) କୁ

ବିଖଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 10 ଅଧୀନରେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19 ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନରୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଟା ମୁଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ଖୋଳିକି ବାହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 9 ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରେ ସେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 8 ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଳିତ ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ମୃତଦେହ (ଗଣ୍ଡି) ରଖି ମୃତକଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୃତଦେହର ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19 ମଧ୍ୟ ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1/1 ଅଧୀନରେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ମାଟି ଏବଂ ମାଟିର ନମୁନା ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ଏବଂ 16.08.2012 ରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ସହିତ ବିଶ୍ୱନାଥପୁର ପି ଏର୍ ସି ରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା ଜୈବିକ ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଜବତ କରିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19 ଅନୁସନ୍ଧାନର ଦାୟିତ୍ୱ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 18-ବିଶ୍ୱଜିତ୍ ମନବୋଧଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ଅନୁସନ୍ଧାନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଔପଚାରିକତା ପୂରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ପଳାତକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଗିରଫ ପାଇଁ ତଦନ୍ତକୁ ଖୋଲା ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମୟରେ, ଅପରାଧକ ତଥ୍ୟ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏସ୍ଏଫ୍ଏସ୍ଏଲ୍ କୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ଅନୁଲଗ୍ନକ 16 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

3. ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ତଥ୍ୟ ପାଇବା ପରେ, ବିଜ୍ଞ ଏସ୍ ଡି ଜେ ଏମ୍, ଭବାନୀପାଟଣା ଆଇପିସିର ଧାରା 302/201/34 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧର ସଂଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ,

ଯାହା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ମନା କରିବା ପରେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

4. ଅଭିଯୋଗର ସମର୍ଥନରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ରୁ 19 ମାଧ୍ୟମରେ ସମୁଦାୟ ଉଣେଇଶ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 16 ଅଧୀନରେ କିଛି ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା ସହିତ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଏମ୍ଓ । ରୁ ଏମ୍ଓ XI ମାଧ୍ୟମରେ ବାସ୍ତବ ପଦାର୍ଥ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ତି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 2 ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଡ଼ା ମାଝୀ ଏବଂ କେର୍ ମାଝୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ । ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ଵାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ରୁ 5 ଜବତ ହେବାର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିବାବେଳେ, ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 6 ରୁ 8 ମୃତକଙ୍କର ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9-ମଜୁ ମାଝୀ ଏହି ମାମଲାରେ ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତଥା ସୁତନାଦାତା ହୋଇଥିବାବେଳେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10-ଫଗୁନ୍ ମାଝୀ (ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ), ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 14-ତାଡ଼ିଙ୍ଗି ମାଝୀ (ମୃତକଙ୍କ ଭିଣୋଇ) ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 15-ବୁକି ମାଝୀ (ସୁତନାଦାତାଙ୍କ ଭାଇ) ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଅଟନ୍ତି । ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 11 ରୁ 13 ଏବଂ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 16 ଅପମୃତ୍ୟୁ ଡକ୍ଟର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.17- ଡ. ସୁନୀଲ କୁମାର ପାଢ଼ୀ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିବା ଡାକ୍ତର । ଏହି ମାମଲାରେ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ .18 ଏବଂ 19 ହେଉଛନ୍ତି ଦୁଇଟି ଆଇଓ ।

5. ବିଚାର ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଳ ସରଳ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ନିହିତାର୍ଥ ଥିଲା ।

6. ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 10,14 ଏବଂ 15ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଦୋଷସିଦ୍ଧିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 547/2015 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଏକ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 345/2016 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସାମୁହିକ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଦାଖଲକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 21.10.2016 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 5 ମାଧ୍ୟମରେ ଉଭୟ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନକୁ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯଦିଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 345/2016ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକତା ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧୀ ଉପସ୍ଥାପନା:

7. ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ, ଉଭୟ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍. କେ. ମହାନ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ "ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ" ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନଥିରେ ଥିବା ସାରବାନ୍ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ମାମଲାରେ ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ତତ୍ତ୍ୱର ଆବାହନକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଭୌତିକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟର

ଅନୁଧ୍ୟାନ କେବଳ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ଏବଂ ଲାତ ମାରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କିଛି ତୁଚ୍ଛ ଅଭିଯୋଗ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରିବ ଏବଂ ଏହିପରି, ଆଇପିସିର ଧାରା 302/201/34 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଡିସ୍ମି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତଥାକଥିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଅତିରଞ୍ଜିତତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆଧାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବିବରଣୀ ବିଶ୍ଵାସ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହିପରି, ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇନଥିବାରୁ, ଆଇପିସିର ଧାରା 302/201/34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

8. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାନୀ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏନ୍. ଦାସ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଏହି ଡିନିଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପରାଧକୁ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରେ ଏବଂ ଏହିପରି, ପ୍ରମାଣର ଉତ୍ତମ ତର୍କମା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହାକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି, ଉଭୟ

ଆବେଦନ ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦାସ, ଉଭୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆଇନ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଶ୍ଳେଷଣ

9. ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ସ୍ଥିରତା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦୋଷସିଦ୍ଧି ହେବାର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ସହିତ ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯତ୍ନ ସହିତ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବୋଧଗମ୍ୟ ଯେ, ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ରହିଛି; ପ୍ରଥମତଃ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟାର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏଭଳି ନରହତ୍ୟାର କର୍ତ୍ତା କିଏ । ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 17 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା, ଡାକ୍ତର, ଯଥା ଏସ୍. କେ. ପାଢ଼ୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ 14.08.2012ରେ ଅପରାହ୍ଣ ପ୍ରାୟ 3ଟା 30 ମିନିଟରେ, ସେ ପୋଲିସର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ନରହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ଯଦିଓ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଜେରା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ନରହତ୍ୟା ବୋଲି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତକୁ ବିରୋଧ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟଥା, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ସଙ୍କେତ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିବରଣୀ ଛାଡ଼ି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁକୁ

ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ନରହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ ।

10. ଆଇନର ଛିତିକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ, କେବଳ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଦ୍ଵାରା ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ନାହିଁ, ଯଦି ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ନଥିଲେ ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ବିଷୟଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନଥାଏ । ଏହି ମାମଲାରେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତିନି ଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10,14 ଏବଂ 15 ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ, ତିନି ଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କିପରି ଅତିକ୍ରମ କରିଛି ତାହା ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10 ଆଉ କେହି ନୁହେଁ ବରଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଵତ୍ଵ ଭାବରେ ଅପରାଧ ପଛର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅପରାଧ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ କରେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10ର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆବେଦନକାରୀମାନେ) ବୁସୁଡା ମାଝୀ ଏବଂ ଅମିତି ମାଝୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଧମକ ଦେଉଥିଲେ ଯିଏକି ଭୟରେ ଗାଁ ଛାଡ଼ି କୁଚୁଗୁଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ ନିଜ ଭଉଣୀ ତୁମ୍ଫିଙ୍କ ଘରେ ରହୁଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10ର ଏହା ଆହୁରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସଭା ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଚିତ୍ରା ମାଝୀ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଠେଙ୍ଗା ଦ୍ଵାରା ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ମୁଥ ଓ ଲାତ ପ୍ରହାର କରି ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଭଳି ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ

ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଆଚରଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ହେବ ଏବଂ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଏପରି ଆଚରଣର ଦିଗରେ, ପିତୃତ୍ୱ 10 ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଭିଣୋଇ ତାଡ଼ିଙ୍ଗି ମାଝୀ (ପିତୃତ୍ୱ 14), ସୁଚନାଦାତା (ପିତୃତ୍ୱ 9) ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ବୁକି ମାଝୀ (ପିତୃତ୍ୱ 15) କି ସହ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବାଧା ହେତୁ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିନଥିଲେ । ଏହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10ର ଆହୁରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆବେଦନକାରୀମାନେ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୃତକଙ୍କ ଶବକୁ ନଦୀ କୂଳକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତଦେହକୁ ଉକ୍ତ ନଦୀ ଭିତରେ ପୋତି ଦେଇଥିଲେ । ଯଦିଓ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10 କୁ ତିନୋଟି ତାରିଖରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମିଳିନଥିଲା, ବରଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କେବଳ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଇଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ଭୌତିକ ବିରୋଧାଭାସ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

11. ଏହି ଘଟଣାର ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ହେଉଛନ୍ତି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.14 ଯିଏ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.15- ବୁକି ମାଝୀଙ୍କ ସହ ଗ୍ରାମ ସଭାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ କୁରୁରୀ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯାହା ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ତକାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତବ୍ୟକ୍ତି ଜାଦୁବିଦ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅମତି ଏପରି ଜାଦୁବିଦ୍ୟା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 14ଙ୍କର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିତ୍ରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିଠିରେ ଏକ ଖଣ୍ଡିତ କାଠ ସ୍ତମ୍ଭ ଆକ୍ରମଣ

କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଲାତ ମାରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତବ୍ୟକ୍ତି ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ତାଙ୍କ ଭିଣୋଇ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 10 ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ (ଆବେଦନକାରୀମାନେ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ବାଲି ଭିତରେ ପୋତି ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 14 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉତ୍ତରୀଣ ସ୍ଵାମୀ ହୋଇଥିବାରୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭିଣୋଇ । ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିପତ୍ରରୁ ଖସି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତାହା ହେଉଛି ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 14ଙ୍କର ମୁହଁରୁ ଜେରାରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଯେ, ସେ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 10-ଫଗୁନୁ ମାଝୀଙ୍କ ସହ ରେଥ ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 10 ମୃତକଙ୍କ ଶବକୁ ପୋତି ଦିଆଯାଇଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଶବଚିର ତାହାଣ ଉପର ବାହୁରେ ଏକ କଟା କ୍ଷତ ଦେଖିଥିଲେ । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେଉଥିବା ଭଳି ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ କିଛି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବାହାରି ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 15-ବୁକି ମାଝୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆସିବା ପରେ, ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଶନିବାର ଦିନ, ସେ, ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ଏବଂ ସୂଚନାଦାତା କୁନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମରେ ହୋଇଥିବା ସଭାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆବେଦନକାରୀମାନେ) ବାହା ମାଝୀଙ୍କୁ ଜାଦୁବିଦ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହା ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 15ଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଘନ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ କୁରାଡ଼ୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କ ବେକରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ (ଆବେଦନକାରୀମାନେ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରେଥ ନଦୀ ଆଡ଼କୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ

ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 15କୁ ଭୌତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଜେରା କରିଥିଲେ, "ଘନ (A-1) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁରାଡ଼ାର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଧାର ଦ୍ଵାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା" ଯାହା କେବଳ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 10, 14 ଏବଂ 15 ଏହି ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଯତ୍ନଶୀଳ ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି(ଆବେଦନକାରୀମାନେ) କି ଅନୁଯାୟୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବୁବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସେମାନେ ବୈଠକ ଡାକିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପଛରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆବେଦନକାରୀ) କି ଦ୍ଵାରା ଏହି ସନ୍ଦେହ କାରଣରୁ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବୁବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ ।

12. ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ତିନି ଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଥିବା ଅଭିଯୋଗନ, ନଥିରେ ଥିବା ଅଧିକ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୃତଦେହ ରେଥ ନଦୀ କୂଳରେ ବାଲିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଏକ ବସ୍ତାରେ ଆବୃତ ହୋଇ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ମାମଲାରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 19, ଆଇଓ କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ସ୍ଥୂଳ ଦୃଷ୍ଟିପାତ ପକାଇବା ପରେ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ଜବତ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏମ୍ଓ । ରୁ ଏମ୍ଓ X ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହି ଦୋଷାରୋପକାରୀ ଏମ୍ଓ ଗୁଡ଼ିକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ରସୁଲଗଡ଼ର ଏସ୍‌ଏସ୍‌ଏସ୍‌ଏଲ୍ କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ଅନୁଲଗ୍ନକ 16 ଅଧୀନରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରମାଣିତ

ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ ଘନ ମାଝୀ ଏବଂ କେଶବ ମାଝୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକରେ ମାନବ ରକ୍ତ ଦାଗ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିନଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ କିପରି ମାନବ ରକ୍ତରେ ଦାଗ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

13. ତେବେ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଡି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1- ବୁଡା ମାଝୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପାଇଁ କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ କି ଡି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2- କେର୍ ମାଝୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମୁଣ୍ଡ ବିନା ଏକ ମାନବ ଗଣ୍ଠି ଏବଂ ରେଥ ନଦୀ ନିକଟରେ ଏକ ପୃଥକ ସ୍ଥାନରୁ କଟା ମୁଣ୍ଡ ଉଦ୍ଧାର ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ ଗଣ୍ଠି ଓ ମୁଣ୍ଡ ମୃତ ବାନ୍ତା ମାଝୀଙ୍କର ଥିଲା । ଡି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2ଙ୍କର ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗଣ୍ଠି ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ଉଦ୍ଧାର ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଯାହା ପରିସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ନିରାକୃତ ଦେଇଥାଏ ।

14. ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରକୃତିକୁ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ନରହତ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଗ୍ରାମ ସଭାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଆକ୍ରମଣ ପକ୍ଷରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଦୁବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବାର ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ A-1ଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଏବଂ A-2 ର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ଜାଦୁବିଦ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ

ଦ୍ଵାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ଯେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗଣ୍ଡି ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟୟଯୋଗ୍ୟ, ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା, ବରଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ନେଇଯିବା ପରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗଣ୍ଡି ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତରୁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ବିକୃତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

15. ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ-ତର୍ଜମା କରି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟର ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପହଞ୍ଚିଥିବା ଫଳାଫଳ ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ କୌଣସି ଦ୍ଵିଧା ନାହିଁ, କାରଣ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆବେଦନକାରୀମାନେ) କି ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିବା ପରି ଜଣାପଡ଼େ ।

16. ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଉଭୟ ଆବେଦନ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବାରୁ ଖାରଜ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ । ଭବାନୀପାଟଣାର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସିଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 8/31/2013 (ଦୌରା) ରେ

30.09.2015ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏତଦ୍ୱାରା
ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

(ଜି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ମୁଁ ଏକମତ

(ଡି. ଦାଶ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
ତାରିଖ ୪ ଜାନୁଆରୀ, 2024/କିଶୋର

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ
ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ
ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ
ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ
ହେବ” ।

ଅନୁବାଦିକା

ଶିବାନୀ ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ